Szigeti György

Szonett esti séta helyett

Az esti séták kellenének,
meggondolni, hogy telt a földön
a vendégséges röpke élet.
Amíg a poharamat töltöm,

tán huszadszor szól rám a gazda,
ugyan, menjek a balfenékre!
S hogy még egyszer tudtomra adja,
hajam festi szürkésfehérre,

majd rám zúdítja nyavalyáit,
megetet drága gyógyszerekkel,
unalmas öröklétre csábít.

Nagyúr, engedd, hogy itt maradjak,
jöjjön még sok izgága reggel!
A nyugalmat hagyd meg magadnak!

Ha egyszer meghalok

Ha egyszer meghalok,
velem pusztul az élet,
moccanó rügyekre
akaszthatsz feketéket.

Ha egyszer meghalok,
elakad minden ének,
madarak torka reccsen,
örökös fagyban égek.

Ha egyszer meghalok,
felkel a nap, mint máskor,
mint egy örökké tartó
hajnalhasadáskor.